

Els naturalistes protesten

AGRESSIÓ A LA SÈQUIA MAJOR

L'any 1986, un grup de biòlegs del Grup de Natura l'AGLÀ va fer una troballa molt important. A la Sèquia Major hi havia **fartets** (*Aphanium iberus*). El fartet és un peix molt escàs, tant en nombre com en distribució. A Catalunya només es troba als Parcs Nacionals dels Aiguamolls de l'Empordà i del Delta de l'Ebre. La importància de la troballa es va veure engrandida en comprovar que la població de la Sèquia Major era la més alta en densitat a nivell mundial, fet al que cal afegir que en restar aquestes diferents poblacions tan aïllades les unes de les altres, fa que esdevingui quasi una espècie única, amb mides, pes i colors diferents.

Aquestes alegries no van durar gaire. L'Ajuntament es va encarregar que de la de més alta densitat a nivell mundial es passés a una de les més baixes, amb una ensofataada indiscriminada amb el DECIS, un producte altament tòxic i que va fer que a la Sèquia es vegessin molts fartets, això sí, panxa amunt.

Aquesta ensofataada tenia per objecte l'eliminació de larves de mosquits, però no va obtenir cap resultat, ja que els mosquits, que tant arriben a molestar durant els mesos d'estiu, venen del Francolí, i els que crien a la Sèquia tenien en els fartets els seus més grans enemics. És a dir, l'ensofataada no solament no arreglà el tema

Les voreres de la Sèquia Major han quedat així de destruïdes.

dels mosquits sinó que l'empijorà, matant els seus depredadors.

En assabentar-se de tot això, l'AGLÀ, el GEPEC i d'altres grups ecologistes van endegar una campanya de premsa per tal de sensibilitzar l'opinió pública i l'Administració, aconseguint de l'ajuntament el compromís de no fumigar amb aquests tipus de productes i de tenir cura en realitzar les neteges de la Sèquia que fins aleshores es feien amb excavadores i pel broc gros, sense tenir en compte l'existència d'una altra espècie també prou important,

la tortuga d'estany (*Emmys orbicularis*).

Es aleshores quan la Generalitat dóna un pas important per a la protecció de la Sèquia i declara la zona inclosa en el PEIN (Pla d'Espais d'Interès Natural), com a futura Reserva Natural, amb infraestructures, ecomuseu, itineraris, estanys, etc.

A tot això, salta una altra notícia important: el Parc Busch. L'any 1989 l'AGLÀ, a instàncies del President de la Diputació Sr. Pujals, fa un estudi acurat de la zona, no només de la

BAR - RESTAURANT

Mestres

AVGDA. PAU CASALS, 66

TEL. 37 06 04

LA PINEDA - Vila-seca

Costa Daurada

Forn de Pa - Pastisseria
SANS
Autosepvel

Verge de la Pinada, 4 - T. 39020
Anselm Clavé, 1 - T. 39185
VILA - SECA

fauna i la flora, sinó la potenciació de la mateixa, turística, etc. Aquest estudi és entregat a la Busch. Però per problemes que tots coneixem, l'afar del Parc s'allarga i la Sèquia cada dia està més bruta i més plena de deixalles.

Però el Fartet encara no ha patit prou; a la llista de desgràcies se n'hi afegeix una de nova. Fa vora de dos anys, algú va introduir **gambusia** (*Gambusia affinis*), una espècie forana molt voraç i amb una capacitat de reproducció i adaptació més alta que la del nostre Fartet. Ara si que crèiem que anàvem de funerals i que ja no en quedaria cap, a excepció d'uns exemplars isolats que es mantenen i crien en captivitat, i que crèiem únics. Sortosament, el fartet és fort i ha aconseguit mantenir una població molt petita però estable.

En conèixer per un diari local la notícia de la nova neteja de la Sèquia Major, es preparen comunicats a la Premsa per tal de pressionar l'ajuntament, doncs en estar la zona inclosa dins del PEIN les actuacions s'hi han d'ajustar. A més a més, l'ajuntament reb subvencions per a les actuacions

fetes. Però aquests comunicats van ser ajomats, preferint una via de diàleg més directa i que crèiem fóra més profitosa. S'acordà una reunió amb el regidor d'Urbanisme, Sr. Poblet.

Aquesta reunió va tenir lloc el propassat mes d'octubre i durant la mateixa es va lliurar al Regidor un petit dossier on es detallaven uns consells per a la neteja, que d'acord amb Medi Ambient, causarien el mínim dany possible a la Sèquia, alhora que es potenciarà la mateixa. Un resum d'aquests consells eren la neteja manual, excepte trams en que es realitzaria mecànicament, al temps que les màquines enxamplarien la Sèquia, quedant les vores ampliadades en uns llocs i en altres inalterades, donant-li, en la mesura possible, una forma sinusoidal i amb diferents fondàries, i quedant també d'acord en la supervisió per part de biòlegs del nostre gup i per tècnics de Medi Ambient de la Generalitat, que no tan sols estaven d'acord en ser-hi presents, sinó que hi tenien un veritable interès.

La importància d'aquesta supervisió no sols rau en vigilar l'execució de les obres, sinó també en el fet que en aquestes neteges periòdiques apareixen moltes espècies faunístiques i sobretot la que més ens preocupava, la tortuga d'estany -espècie estrictament protegida i amb un marcat perill d'extinció- necessitada d'un pla de reproducció en captivitat per tal d'alliberar-la un altre cop a la Sèquia, quan aquesta fos segura. Així se li va fer saber al Regidor. En acabar la reunió, estàvem molt satisfets per l'èxit de la

mateixa i pel que representava com a pas molt important en col·laboracions futures, sobretot veient la voluntat del Sr. Poblet de fer les coses bé. Quina no seria la nostra sorpresa quan, a primers de novembre, ens assabentem que la major part de la neteja ja està feta, que no han avisat ni a Medi Ambient ni a nosaltres, que no han seguit cap consell dels proposats i que no hem pogut estar presents per tal de recollir les tortugues d'estany que, sens dubte, han aparegut. En fi, que res del que es va acordar s'ha acomplert... Ha estat una altra greu agressió a l'ecosistema.

Malgrat tot, l'elevada capacitat d'autoregeneració d'aquests ecosistemes fa que els grups ecologistes, seguint la mateixa línia d'actuació encetada el 1989, estem actualment treballant en una nova proposta d'ordenació com a "zona verda de protecció especial", fent compatible la protecció de tota la zona humida amb els usos del sòl.

De vegades, veient les notícies que parlen de la desaparició de l'elefant, el rinoceront i d'altres espècies, pensem que és molt trist, però alhora molt llunyà. Ara tenim l'oportunitat de fer quelcom, doncs el fartet i la tortuga d'estany són dues joies de la natura que són de Vila-seca i les tenim a Vila-seca; si desapareixen, potser qui més podrà ser Vila-seca.

Grup de Natura l'Àgla del Centre Excursionista de Tarragona.

Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp (GEPEC)

PERRUQUERIA

NOU ESTIL

XIC

Verge Montserrat, 1
Tel. 39 15 18
VILA-SECA

CONSTRUCTORA LARA-MARCHANTE S.A.
ALBAÑILERIA Y DECORACIÓN

- VENTA DE PISOS, GARAJES Y BAJOS COMERCIALES
- PISOS DE 135 m²
- CALLE 11 DE SETEMBRE
Justo a Col. Mestral y polideportivo

INFORMACION:
Administración
Garriga,
Tel. 39 14 18,
de 16 a 21 horas